

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2004-711-0041

Til
Folketingets Skatteudvalg

L 94- Forslag til Lov om beskatning af søfolk.

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer mine bemærkninger til henvendelse af 18. marts 2005 fra Søfartens Ledere.

Kristian Jensen

/ Erik Jørgensen

Søfartens Ledere har i en henvendelse forud for et aftalt foretræde for udvalget rejst to spørgsmål, som man finder uløst vedr. beskatningen af søfolk. Det ene er fastsættelsen af DIS-hyren, og det andet er beskatningen af søfolk med udenlandske arbejdsgivere.

Angående fastsættelsen af DIS-hyren er Søfartens Ledere enige i, at det nuværende system med aftalt nettohyre mellem erhvervets parter er det mest enkle system. Fra arbejdstagerside er der en naturlig interesse i, at den aftalte nettoløn følger udviklingen i beskatningen af arbejdsindkomst, således at nettoindkomsten bevarer sin værdi.

I 1994 blev man enige med arbejdsgiversiden om en ændring af nettolønningerne som følge af den skattereform, der dengang var gennemført. Det er derimod ikke lykkedes at nå til enighed om en ændring af nettolønningerne efter regeringens forårspakke i 2004. Iflg. Søfartens Ledere er der enighed mellem parterne om, at nettoværdien af forårspakken for en DIS-sømand er 442 kr. om måneden. Det anføres, at man fra arbejdsgiverside ikke ønsker at regulere lønningerne, ud over almindelig overenskomstmæssig regulering.

Søfartens Ledere finder det ikke acceptabelt, at de for at sikre deres stilling i forhold til almindeligt beskattede personer skal føre forhandlinger med deres arbejdsgivere. Der tales om i fremtiden at nedsætte skatten på arbejde, men indtil videre har DIS-søfolk ikke haft nogen gavn af forårspakken.

Søfartens Ledere mener ikke, at aftalesystemet mellem erhvervets parter kan forvalte forudsætningen for DIS. Derfor bør der i forbindelse med L 94 tages initiativ til en mere lovmæssig regulering af nettolønnen.

Dernæst mener Søfartens Ledere, at søfolk med udenlandske arbejdsgivere bør inddrages i overvejelserne i en ny samlet lov for beskatning af søfolk. Kort fortalt er situationen den, at søfolk, som arbejder for udenlandske arbejdsgivere, ikke kan gøre brug af DIS-skattereglerne, men i stedet må anvende lempelsesbestemmelserne i ligningslovens § 33 A. Efter en nylig Højesteretsdom er det nu blevet vanskeligere at opfylde betingelserne for lempelse efter denne bestemmelse. Desuden blev arbejdsmarkedsfondsloven ændret i juni sidste år, således at der nu som hovedregel skal betales arbejdsmarkedsbidrag ved arbejde i udlandet for udenlandsk arbejdsgiver, hvis man er socialt sikret i Danmark.

Søfartens Ledere foreslår som en mulighed, at der kunne tilpasses nogle fornuftige opholdsbestemmelser for søfarende, enten i ligningslovens § 33 A eller i en selvstændig bestemmelse. Man kunne også vælge at forhøje sømandsfradraget. Der nævnes i henvendelsen et tal på 125.000 kr. [Fradraget er i L 94 foreslået fastsat til 56.900 kr.]

Hertil bemærkes:

Vedrørende spørgsmålet om nettolønnens størrelse må jeg fastholde, at dette er et anliggende, som må afklares mellem arbejdsmarkedets parter. Jeg har tidligere over for skatteudvalget tilkendegivet dette synspunkt, og jeg har gentaget dette i mine kommentarer til de hørings svar, der er kommet på lovforslaget.

Jeg går ind for, at løn- og arbejdsvilkår på arbejdsmarkedet fastsættes ved forhandlinger mellem de berørte parter. Det er også et synspunkt, der sædvanligvis deles af de faglige organisationer. Jeg har forstået, at andre organisationer på søfartsområdet er nået til enighed med arbejdsgiverne, og jeg kan kun opfordre Søfartens Ledere og deres modpart på arbejdsgiversiden til at fortsætte deres bestræbelser for at finde frem til en løsning.

Hvad angår spørgsmålet om særlige skatteregler for søfolk, der arbejder ombord på udenlandske skibe, har jeg også kommenteret dette spørgsmål i forbindelse med høringsrunden.

Jeg tilkendegav i mine kommentarer til hørings svaret fra Søfartens Ledere, at jeg vil være meget betænkelig ved at lave en særligt lempelig udgave af ligningslovens § 33 A for søfolk ombord på udenlandske skibe. Dette skyldes, at ansatte i landbaserede erhverv med fuld ret ville kunne forvente samme behandling. Det er vanskeligt at begrunde, hvorfor en person, som arbejder for en udenlandsk arbejdsgiver til søs, skulle have adgang til skattefritagelse i videre omfang end en person, som arbejder for en udenlandsk arbejdsgiver på landjorden.

Jeg kan heller ikke gå ind for en fordobling af sømandsfradraget, således som det foreslås. Der sker med L 94 allerede en forbedring af sømandsfradraget, og jeg har ikke planer om at foreslå fradraget forhøjet.